

Arrest

nr. 218 792 van 25 maart 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. VAN DER MOEREN
Meiboomlaan 6
2380 RAVELS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 17 januari 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 december 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 februari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 maart 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. JANS *loco* advocaat M. VAN DER MOEREN en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Armeens staatsburger van Armeense origine afkomstig uit Charentsavan in de provincie Kotayk. U verklaart dat u omwille van medische problemen naar België kwam. U ondervond ademhalingsproblemen in Armenië en de dokters raadden u aan om van klimaat te veranderen. Sinds u in België bent is uw gezondheidssituatie genormaliseerd.

Uit uw verklaringen blijkt verder dat u, uw man, uw zoon, en uw dochter politiek actief waren in Armenië. Uw man was een studiegenoot van Robert Kocharyan en toen deze verkozen werd tot president van Armenië ging hij hem samen met andere studiegenoten, die net als uw man een bestuursfunctie hadden in een bedrijf, feliciteren en vragen om de koers van het land te veranderen. Het tegendeel gebeurde echter en Kocharyan maakte dat alle studiegenoten van hem hun bedrijf verloren. Zo ook verloor uw man zijn bouwbedrijf 'Trest'. Uw man werd omwille van zijn activisme tijdens kiescampagnes tweemaal

mishandeld door de politie, eens in de jaren negentig en een tweede keer in 2003. In september 2006 had uw dochter een conflict met jullie buurvrouw die hierbij uw kleinkind probeerde te wurgen. In december 2006 vond er een huiszoeking plaats en probeerde de politie tegen uw dochter een valse zaak wegens diefstal op te starten. Uw zoon nam ook geregeld deel aan betogingen en de politie probeerde ook een valse zaak tegen hem te fabriceren. Om problemen te vermijden stuurde u hem naar Moskou. In 2012 werd uw man thuis opgepakt door de politie nadat hij had deelgenomen aan een betoging. U ging later naar het politiebureau maar ze zeiden dat uw man er niet was. Via vrienden vernam u dat uw man was opgenomen in het ziekenhuis. De politie zei dat ze hem hadden gevonden op straat. U heeft enkel zijn gezicht gezien dat gezwollen was maar uw schoonbroer zei dat het ganse lichaam van uw man blauw was. U stelde voor om hem naar Erevan te brengen maar uw man wou niet. Uw man kwam een week later te overlijden. K.S. (...), de gerechtelijk expert die een autopsie uitvoerde op uw man en die ook familie van hem was, schreef in zijn rapport dat uw man was overleden aan een hartaanval. Hij deed dit onder druk van de politiechef. U en uw schoonbroer hadden een gesprek met K. (...). Hij zei jullie dat hij uit schrik voor zijn eigen gezin de waarheid niet durfde schrijven. Hij zei dat uw mans dood geen gewoon overlijden was maar dat alle organen waren kapot geslagen en zijn hart dit niet aankon. In 2013 werd u tweemaal opgeroepen door de politie wegens uw deelname aan een illegale betoging n.a.v. de hoge energie prijzen. Tijdens de zomer van 2016 nam u deel aan de betogingen in Erevan n.a.v. de inname van een politiebureau door de Sasna Tsrer groepering. Na uw derde deelname werd u thuis opgepakt door de politie. U werd naar een politiebureau in Erevan gebracht. Bij het naar binnen gaan kreeg u een schop tegen uw rug en een slag in uw zij. Na uw vrijlating had u medische verzorging nodig.

De laatste jaren steunde u Yelk, een oppositie groepering waarin Nikol Pashinyan een drijvende kracht uitmaakt. U stelt dat er nu een revolutie in Armenië is geweest, dat Pashinyan eerste minister is geworden, en dat u bij terugkeer geen politieke problemen meer vreest. U wil een klacht indienen bij een rechtbank omwille van de problemen die u en uw gezin hebben gekend.

Begin oktober 2017 verliet u op legale wijze uw land van herkomst en reisde u per vliegtuig met gebruik van uw internationaal paspoort voorzien van een Italiaans visum naar België waar u op 01/12/2017 uw verzoek tot internationale bescherming indiende. U bent in het bezit van de volgende documenten: kopie van uw internationaal paspoort, geboorteakte, huwelijksakte, diploma, overlijdensakte van uw man, attest van huiszoeking, twee politieconvocaties, en vier door u zelf geschreven pagina's over uw problemen.

Na uw eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS heeft uw dochter contact gehad met Arthur Sakuns, voorzitter van de Armeense ngo Helsinki Civil Assembly. Ze gaf hem een brief die u had geschreven en ze had een urenlang gesprek met hem over jullie problemen. Ongeveer een week hierna had ze opnieuw een gesprek met hem in het bijzijn van A.Z. (...), de jurist van deze ngo. Uw dochter ging ook naar het politiebureau van Charentsavan voor bewijsstukken maar daar gaven ze te kennen dat dergelijke documenten na vijf jaar worden vernietigd. Op de dag van uw tweede persoonlijk onderhoud bij het CGVS had uw dochter een afspraak bij een onderzoekscommissie van het ministerie van Justitie in Erevan.

U bezorgde het CGVS nog de door u geschreven brief die uw dochter voorlegde bij de Helsinki Civil Assembly, een attest dd. 09/11/2018 van de politie van Charentsavan, en het autopsie rapport n.a.v. het overlijden van uw man.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen blijkt immers dat u omwille van problemen aan de luchtwegen naar België bent gekomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u gevraagd (CGVS I p. 2) of u in staat was om een gesprek te voeren waarop u antwoordde dat u zwak bent maar wel klaar was voor het persoonlijk onderhoud. Hierop werd u voorgelegd dat indien u een pauze wou nemen u dit maar hoefde te vragen. Op het einde van het eerste persoonlijk onderhoud (CGVS I p. 13) werd u gevraagd hoe u zich voelde waarop u positief antwoordde. Ook tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud verklaarde u (CGVS II p. 2) dat alles zorgzaam was verlopen en werd er op gepaste tijden een pauze genomen (CGVS II p. 7).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt (CGVS I p. 5 & 9) dat u vanwege gezondheidsproblemen uw land van herkomst heeft verlaten. Indien deze van de baan zouden zijn zou u resoluut terugkeren naar Armenië. Er dient bijgevolg te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen niet blijkt dat er wat u betreft een

gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie bestaat omwille van de door u ingeroepen medische redenen. Ingevolge artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet, in werking getreden op 1 juni 2007, dient u voor een beoordeling van deze medische elementen waarvan u meent dat ze een reëel risico inhouden voor het leven of de fysieke integriteit of een reëel risico inhouden op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in uw land van herkomst, een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de minister of zijn gemachtigde.

Uit uw verklaringen blijkt verder dat u en uw gezin politiek actief waren in Armenië en hierdoor problemen kenden met de autoriteiten. Vooreerst moet vastgesteld worden dat u te kennen geeft (CGVS I p. 5 & 9) dat u buiten uw medische problemen geen andere vrees bij terugkeer naar Armenië te koesteren omdat er een revolutie is geweest (i.e. Pashinyan is eerste minister geworden) en u geen politieke problemen meer vreest. Uit de informatie voorhanden op het CGVS waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, blijkt inderdaad dat na straatprotesten de voormalige president Sargsyan in 2018 is afgetreden en dat Pashinyan, de persoon die u politiek steunt, nu een nieuwe regering heeft gevormd. Voorts moet opgemerkt worden dat er wat betreft het meest ernstigste door u aangehaalde voorval, m.n. de moord van uw man in 2012 door de politie van Charentsavan, enkele zwaarwichtige bedenkingen dienen te worden gemaakt waardoor er geen geloof kan gehecht worden aan de door u beweerde omstandigheden dat uw man kwam te overlijden.

Zo moet worden vastgesteld dat u wat betreft de dood van uw man enkel de overlijdensakte en het autopsy rapport kan voorleggen waaruit blijkt dat hij stierf ten gevolge van een hart infarct (CGVS I p. 4) en aldus niet kan worden afgeleid dat hij kwam te overlijden in de door u beweerde omstandigheden, m.n. door mishandeling van de politie van Charentsavan. Er mag echter verwacht worden dat indien een dergelijk voorval zich daadwerkelijk zou hebben voorgedaan u meer bewijsstukken zou kunnen voorleggen.

Uit uw verklaringen (CGVS I p. 10) blijkt immers dat K.S. (...), de gerechtelijke expert die de autopsy op uw man uitvoerde, familie van uw man was. U stelt dat deze arts onder druk van de politie de ware toedracht van het overlijden van uw man niet in zijn rapport vermeldde. U en uw schoonbroer hadden een gesprek met K. (...) en hij gaf te kennen dat hij uit schrik voor zijn eigen gezin de waarheid niet durfde schrijven. Hij zei dat uw mans dood geen gewoon overlijden was maar dat alle organen waren kapot geslagen en zijn hart dit niet aankon. Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud werd u gevraagd (CGVS I p. 10-11) om deze gerechtelijke expert te contacteren om u een persoonlijke getuigenis te bezorgen, schriftelijk met aangeven van zijn titel en functie, over de ware omstandigheden van de dood van uw man. U reageert hierop eerst naast de kwestie door te stellen dat u nog aan het wachten bent om te zien of de politieke veranderingen in Armenië wel duurzaam zijn en dat men hem verboden had om foto's te nemen van het lichaam van uw man. Na enig aandringen verklaart u dat u uw dochter in Armenië zal contacteren zodat ze K. (...) kan vragen om een persoonlijke getuigenis over de dood van uw man te bezorgen. U uit wel twijfels en stelt dat K. (...) zal vragen waarom u dit vraagt en mogelijks zal zeggen dat hij dit nog niet voor u kan doen maar u geeft ook te kennen dat u uw best zal doen en dat u denkt dat K. (...) dit wel zal kunnen doen. U kreeg hiervoor één maand de tijd.

Gevraagd of u of uw familie iets hebben ondernomen in Armenië na de dood van uw man, of jullie bv. een mensenrechtenorganisatie over het incident met uw man hebben aangesproken, antwoordt u ontkennend (CGVS I p. 12-13) en wijst u naar uw slechte gezondheid maar gaf u ook te kennen dat jullie dit wel zullen doen. U heeft weet van een mensenrechtenorganisatie in Erevan en wil daar wel iets mee doen maar u weet niet of dit zal lukken omdat u nog in België bent. Gevraagd waarom u vanuit België geen contact zou kunnen opnemen met een dergelijke organisatie stelt u dat u niet goed overweg kan met het internet. Toen u erop gewezen werd dat uw dochter dit zou kunnen doen, of uw zoon die volgens u uit Moskou zal terugkeren, ging u akkoord en zei u dat u de dag van het persoonlijk onderhoud hen daartoe zou bellen.

Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud anderhalve maand later verklaart u (CGVS II p. 4-5) dat uw dochter slechts enkele minuten met de gerechtelijke expert K. (...) heeft kunnen spreken, dat hij tegen uw dochter zei dat hij nooit zoiets over de dood van uw man heeft gezegd, dat hij enkel gezegd had dat jullie moesten zwijgen, en dat hij nooit met u heeft gesproken. U geeft verder te kennen dat K. (...) in eerste instantie familie is van Hovik Abrahamyan, de voorzitter van het Armeense parlement die lid is van de toen regerende Hanrapetakan partij waartegen uw man aldus oppositie voerde. Er moet worden opgemerkt dat het bijzonder merkwaardig is dat toen u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud werd gevraagd om K. (...) te contacteren om een getuigenis te bekomen van hem over de dood van uw man, u helemaal niet te kennen gaf dat K. (...) familie is van een hoog geplaatste figuur bij Hanrapetakan waarmee u laat uitschijnen dat diens belangen daar lagen en hij jullie als activisten die de oppositie steunen niet zou willen helpen. Redelijkerwijze kan verwacht worden dat indien u wordt gevraagd om K. (...) te contacteren voor zijn persoonlijke getuigenis over de dood van uw man, en dit omwille van zijn familiale band met een voornaam lid van Hanrapetakan aanleiding zou kunnen zijn dat hij jullie niet zou willen helpen, u hiervan van meet af aan melding zou maken. Bij confrontatie stelt u (CGVS II p. 11)

dat u soms zaken vergeet, hetgeen een louter blote bewering is. Uit een lezing van uw administratief dossier blijkt immers dat u wel gedetailleerde verklaringen kan afleggen die rijk zijn aan data, plaatsen en namen. Er dient dan ook besloten te worden dat u probeert aannemelijk te maken dat u geen overtuigingsstukken betreffende de ware toedracht van het overlijden van uw man kan voorleggen.

Voorts blijkt (CGVS II p. 2) dat uw dochter de Armeense mensenrechtenorganisatie Helsinki Civil Assembly heeft gecontacteerd contact waar ze een gesprek had met de voorzitter Arthur Sakuns en A.Z. (...), de jurist van deze ngo. Ze gaf hem een brief die u had geschreven en drie documenten die u ook bij het CGVS had voorgelegd, m.n. het attest van de huiszoeking die plaatsvond in 2006 en de twee politieconvocaties op uw naam die u in 2013 had ontvangen. Er moet worden vastgesteld dat u in de door u geschreven brief (zie groene map stuk 10) helemaal geen melding maakt van de omstandigheden waarin uw man in 2012 kwam te overlijden noch van zijn politiek activisme hetgeen toen de aanleiding was van zijn aanhouding door de politie. U haalt in uw brief een incident aan dat zich afspeelde in september 2006 toen een buurvrouw waar een diefstal had plaatsvonden uw kleinkind aanviel. De politie voerde hierna in december 2006 een huiszoeking bij jullie uit en weigerde jullie klacht tegen de buurvrouw te aanvaarden. Er moet worden opgemerkt dat het bijzonder merkwaardig is en de geloofwaardigheid van uw beweringen absoluut niet ten goede komt, dat u geen melding maakt in uw brief aan deze ngo van de moord op uw man hetgeen toch van een andere orde is inzake ernst in vergelijking met het incident op uw kleinkind daterend van 2006. Ook doorheen uw verklaringen afgelegd in het kader van uw tweede persoonlijk onderhoud (CGVS II p. 2, 4, 6) verwees u meerdere keren naar het incident met uw kleinkind in 2006 als hetgeen u wil aanklagen bij de bevoegde autoriteiten, hetgeen wederom van een andere graad van ernst is in vergelijking met de moord op uw man.

Ook is het bijzonder merkwaardig dat jullie het autopsierapport n.a.v. de dood van uw man bij deze mensenrechtenorganisatie niet voorlegden. Dit rapport stelt weliswaar dat uw man overleed na een infarct en maakt geen melding dat uw man verwondingen had ten gevolge van slagen. Aangezien u stelt dat de gerechtelijke expert onder druk van de politie de ware toedracht van het overlijden van uw man niet in zijn rapport noteerde, en aldus een vals verslag opstelde, zou een dergelijke mensenrechtenorganisatie zeker geïnteresseerd zijn in dit document. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat de Helsinki Civil Assembly onderzoek voert naar wanpraktijken gepleegd door politiemannen en zelfs lijsten publiceert van agenten die gewelddadig hebben opgetreden t.a.v. burgers. Wederom is het merkwaardig en komt het de geloofwaardigheid van uw beweringen omtrent de dood van uw man niet ten goede, dat u uw dochter naar deze mensenrechtenorganisatie stuurt met documenten m.b.t. voorvallen die toch inzake ernst van een andere orde zijn in vergelijking met de moord van uw man.

Uit uw verklaringen blijkt dat uw dochter bij de Helsinki Civil Assembly over de moord op uw man heeft gesproken. Gevraagd naar diens reactie stelt u aanvankelijk (CGVS II p. 3) dat Sakuns haar zei dat er geen bewijs is dat hij door de politie werd gedood en ze niks kunnen doen. Later verklaart u (CGVS II p. 4) dat Sakuns van plan is om naar het Europees Hof voor de Rechten van de Mens te gaan. Gevraagd hoe deze mensenrechtenorganisatie de moord van uw vader gaan onderzoeken stelt u dat uw dochter dit ging bespreken bij de onderzoekscommissie van het ministerie van Justitie in Erevan waar ze op 06/11/2018 heen was. Kort hierna trekt u deze verklaring weer in twijfel, stelt u niet te weten of ze dit bij die onderzoekscommissie zou aanklaarten, en stelt u dat Sakuns niet de moord van uw man zal aanklagen bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens maar wel de aanval van de buurvrouw op uw kleinkind. Dergelijke volatiele en incoherente verklaringen m.b.t. wat uw dochter bij de autoriteiten zou aanklagen en wat de reactie was van de voorzitter van de mensenrechtenorganisatie toen uw dochter er de moord op uw man aanklaagde, kunnen niet worden aanvaard en ondermijnt verder op zwaarwichtige wijze de geloofwaardigheid van uw beweringen.

Uit uw verklaringen blijkt ook (CGVS I p. 9) dat Harutyunyan, de politiechef van Charentsavan, mee verantwoordelijk was dat uw man nadat Kocharian verkozen was tot president zijn bedrijf kwam te verliezen. U verklaart tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud over Harutyunyan (CGVS II p. 10-11) dat hij ontslagen werd maar u weet niet waarom. U stelt uitdrukkelijk dat hij nooit veroordeeld werd. Uit de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt echter dat deze politiechef in 2010 werd veroordeeld tot acht jaar gevangenisstraf n.a.v. de dood van V.K. (...) op het politiebureau van Charentsavan. Het is bijzonder merkwaardig dat u hiervan geen weet heeft. Temeer daar u op de hoogte bent van het incident m.b.t. V.K. (...) waarover u stelt (CGVS II p. 3) dat hij een vriend van uw zoon was. Aangezien uw man problemen heeft gekend met deze politiechef en hij verantwoordelijk was voor een soortgelijk incident als hetgeen uw man op het politiebureau zou meegemaakt hebben, kan redelijkerwijze dan ook verwacht worden dat u hiervan op de hoogte zou zijn.

Meer nog, uit de bovenvermelde informatie blijkt dat de voorzitter van de Helsinki Civil Assembly een belangrijke rol heeft gespeeld in de zaak m.b.t. het overlijden van V.K. (...) op het politiebureau van Charentsavan. Zo had Sakuns een ontmoeting met de familie van V. (...) en praatte hij met diens broer,

vrienden, en nog twee andere personen die toen samen met V. (...) waren meegenomen naar het politiebureau. Met de informatie die hij had verworven klaagde hij aan dat de politie valse verklaringen aflegde over de omstandigheden van de dood van V. (...), trok hij de eerlijkheid van de medisch forensische conclusie in twijfel, en riep hij op dat de politiechef zou moeten ontslagen worden. Uw beweringen over de reactie van Sakuns toen uw dochter hem vertelde over de moord op uw man, m.n. dat ze niks konden doen omdat ze geen bewijzen hebben (zie het autopsierapport waarin staat dat hij stierf door een infarct) noch aanknoppen (zie het feit dat de politie stelt dat uw man toen niet op het politiebureau was), zijn ook zeker in de context van de revolutie die in Armenië heeft plaatsgevonden weinig plausibel. Aangezien u stelt (CGVS I p. 11) dat jullie de naam vernamen van de agent die uw man had mishandeld via andere agenten die u omschrijft als "er zijn er nog die een menselijke gedaante hebben", kan bijvoorbeeld verwacht worden dat men hier zou proberen informatie in te winnen. Ook zou deze ngo jullie kunnen bijstaan bij het indienen van een klacht bij de bevoegde instanties, waardoor bijvoorbeeld zou kunnen beslist worden om het lichaam van uw man te laten opgraven om alsnog de ware toedracht van zijn overlijden te laten vaststellen.

Ook legt u geen begin van bewijs voor wat betreft de contact name van uw dochter met vertegenwoordigers van de mensenrechtenorganisatie Helsinki Civil Assembly noch met de onderzoekscommissie van het ministerie van Justitie in Erevan, hetgeen weinig gebruikelijk is gelet op de aard en het doel van deze instanties.

Op basis van geheel van deze vaststellingen moet worden besloten dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw bewering dat uw man door de politie zou vermoord zijn.

Uit uw verklaringen blijkt voorts dat u tijdens de zomer van 2016 deelnam aan de betogingen in Erevan n.a.v. de inname van een politiebureau door de Sasna Tsrer groepering. Na uw derde deelname werd u thuis opgepakt door de politie en mishandeld op het politiebureau. Na een vergelijking van uw opeenvolgende verklaringen dienen er ernstige tegenstrijdigheden te worden vastgesteld waardoor er geen geloof kan gehecht worden aan deze beweringen.

Zo is het bijzonder merkwaardig dat u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud toen u de vraag werd gesteld welke problemen u heeft gekend n.a.v. uw deelname aan de betogingen omtrent Sasna Tsrer, aanvankelijk tot tweemaal toe stelde (CGVS II p. 7-8) dat u toen geen problemen heeft gekend. Pas later maakt hiervan melding hetgeen maakt dat uw verklaringen weinig doorleefd overkomen.

Ook verklaart u aanvankelijk (CGVS I p. 7) dat de politie u om 3 à 4 uur 's nachts thuis kwam oppikken en dat u zelfs de kans niet kreeg om u aan te kleden. Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud stelt u echter (CGVS II p. 8-9) dat u tussen 14 à 15 uur in de namiddag werd meegenomen en dat u toen eten aan het maken was.

Verder bent u bijzonder incoherent over hoelang u op het politiebureau werd vastgehouden, een plaats die u omschrijft als bijzonder smerig en zonder toilet of wasgelegenheid. Zo stelt u aanvankelijk (CGVS I p. 5) dat u er toen 1 dag werd vastgehouden. Later stelt u (CGVS I p. 7) dat u er 2 of 3 dagen werd vastgehouden, dat u het niet meer weet. Redelijkerwijze kan verwacht worden dat u omtrent een dergelijke gebeurtenis, die toch een afwijking vormt van de dagelijkse realiteit, concreet zou kunnen zeggen hoe lang u er verbleef.

Gevraagd naar de reden van uw aanhouding verklaart u aanvankelijk (CGVS II p. 8) dat er tijdens de betogingen politiemannen in burger rondliepen, dat u een dergelijke agent hierover aansprak en hem vroeg of hij soms beschaamd was om zijn uniform te dragen, en dat u denk dat deze persoon dit zal doorgegeven hebben. Bij latere bevraging (CGVS II p. 9) plaats u dit gesprek met deze agent in burger na uw vrijlating uit het politiebureau, hetgeen bezwaarlijk te rijmen valt met uw eerdere beweringen.

Bovenstaande vaststellingen zijn van die aard dat er in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden. De door u neergelegde documenten kunnen deze conclusie niet wijzigen. De kopie van uw internationaal paspoort, geboorteakte, huwelijksakte, en diploma, bevatten gegevens die niet worden betwist. De overlijdensakte van uw man en het autopsie rapport n.a.v. het overlijden van uw man tonen aan dat uw man stierf ten gevolge van een hert infarct en levert geen informatie over de door u beweerde omstandigheden dat uw man kwam te overlijden. De vier door u zelf geschreven pagina's over uw problemen kunnen bezwaarlijk als een objectieve bron van informatie worden beschouwd, net zo min als de door u geschreven brief die uw dochter voorlegde bij de Helsinki Civil Assembly en die hierboven uitgebreid werd besproken. Het attest dd. 09/11/2018 van de politie van Charentsavan vermeldt dat de politie bepaalde stukken vernield na vijf jaar bewaring en dat ze uw dochter aldus geen kopieën van stukken i.v.m. de aanval op haar kind in september 2006 meer kunnen geven. Het attest van huiszoeking houdt verband met een huiszoeking die de politie bij uw dochter uitvoerde in december 2006 (zie CGVS II p. 2). De twee politieconvocaties tonen aan dat u in 2013 tweemaal door de politie werd opgegroepen na uw deelname aan een verboden betoging (zie CGVS I p. 6). Deze voorvallen en document worden niet betwist. U bleef na deze voorvallen respectievelijk nog 11 en 4 jaar in Armenië zodat moet worden

opgemerkt dat deze voorvallen toen geen reden vormden opdat u uw land van herkomst zou verlaten om internationale bescherming te zoeken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster beroept zich in een eerste middel, aangaande de weigering van de vluchtelingenstatus, op de schending van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet).

Verzoekster ontkent niet dat zij medische problemen heeft doch er is in haar hoofde daarnaast weldegelijk sprake van een gegronde vrees voor vervolging omwille van het feit dat verzoekster en haar familie politiek actief waren.

Verder is het gegeven dat het autopsieverslag van verzoeksters echtgenoot vermeldt dat deze overleed ten gevolge van een hartaanval net het probleem. Verzoekster herhaalt dat de gerechtelijke expert aan haar meedeelde dat haar man in werkelijkheid overleed door mishandelingen vanwege de politie doch dat deze persoon dit uit angst voor zijn familie niet in het autopsierapport durfde schrijven.

Verzoeksters dochter kaartte het probleem van het overlijden van haar vader weldegelijk aan bij de Helsinki Civil Assembly. Verzoekster heeft foto's die aantonen dat haar dochter daar is geweest. Het kan aan verzoekster niet ten laste worden gelegd welke de reactie was van de verantwoordelijken van de organisatie. Het kan haar niet worden verweten dat deze organisatie stelde dat deze het dossier van haar echtgenoot voorlopig niet ter harte neemt.

Verzoekster vreest voor haar leven bij een terugkeer. Zij is er zeker van dat zij zal worden opgepakt door de politie en zal worden verhoord over de reden van haar vlucht naar België. De vorige keer dat zij werd opgepakt, werd zij mishandeld en zij vreest dit opnieuw.

Verzoekster heeft intussen ook vernomen dat Pashinyan, die thans eerste minister is, wel de indruk geeft de mensen te beschermen doch dit niet effectief doet. Achter de schermen wordt er een heel ander politiek spel gespeeld.

2.2. Verzoekster voert in een tweede middel, inzake de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, de schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Zij betoogt:

“Verzoekster is evenwel van oordeel dat de huidige situatie in Armenië voor haar allerminst veilig is.

Verzoekster meent dat er in haar hoofde een reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van haar leven.

De woning van verzoekster werd compleet vernield en leeggehaald, zodoende verzoekster niet meer naar deze woning kan terugkeren.

Verzoekster kan momenteel enkel nog terecht bij haar dochter, die in het grensgebied met Azerbeidzjan woont.

Deze regio wordt als zeer onveilig beschouwd, waarbij er aldaar nog dagelijks gewapende incidenten voorkomen en er zich zelfs landmijnen bevinden (stuk 3).

In deze regio is er sprake van enorm veel willekeurig geweld, welk geweld eveneens veel burgerslachtoffers maakt.

Het geweldsniveau is zeer hoog in deze regio, waarbij de impact van de conflicten zeer groot is.

In deze regio bestaat er dan ook een reëel risico voor verzoekster om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.”

2.3. Verzoekster vraagt gelet op het voorgaande om de bestreden beslissing te willen hervormen en aan haar de vluchtelingenstatus of minstens de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

2.4. Ter staving van haar betoog, voegt verzoekster het reisadvies inzake Armenië en Azerbeidzjan bij haar verzoekschrift (bijlage 3).

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Vooreerst kan worden opgemerkt dat verzoekster de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar, blijkens de stukken van het dossier met recht, gesteld wordt dat aan de in haren hoofde vastgestelde bijzondere procedurele noden op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen tegemoet gekomen werd, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten in het kader van onderhavige procedure werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

3.2. Betreffende verzoeksters medische problemen kan verder worden opgemerkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de eventuele medische problemen in haar hoofde vervolging zouden uitmaken of dat zij op basis hiervan vervolging zou riskeren. Evenmin toont verzoekster middels enig begin van bewijs aan dat dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan adequate behandeling enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. Verder dient te worden opgemerkt dat deze problemen gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet geen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming en dat zij zich voor wat betreft de beoordeling van deze medische elementen dient te richten tot de geëigende procedure.

3.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoeksters verzoek om internationale bescherming in hetgeen volgt voor wat de overige aangevoerde elementen betreft ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekster al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.4. Verzoekster stelt niet te kunnen terugkeren naar haar land van herkomst omwille van een gegronde vrees voor vervolging. Deze ernst en de geloofwaardigheid van deze vrees voor vervolging worden echter vooreerst op fundamentele wijze ondermijnd doordat verzoekster, in weerwil van wat zij heden tracht te laten uitschijnen, ten overstaan van het CGVS nog duidelijk aangaf dat zij, zo haar medische problemen zouden zijn opgelost, met veel plezier naar haar land van herkomst zou terugkeren (administratief dossier, eerste gehoorverslag CGVS, p.9). In dit kader wordt in de bestreden beslissing aldus met recht gemotiveerd:

“Uit uw verklaringen blijkt (CGVS I p. 5 & 9) dat u vanwege gezondheidsproblemen uw land van herkomst heeft verlaten. Indien deze van de baan zouden zijn zou u resoluut terugkeren naar Armenië. Er dient bijgevolg te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen niet blijkt dat er wat u betreft een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie bestaat omwille van de door u ingeroepen medische redenen. Ingevolge artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet, in werking getreden op 1 juni 2007, dient u voor een beoordeling van deze medische elementen waarvan u meent dat ze een reëel risico inhouden voor het leven of de fysieke integriteit of een reëel risico inhouden op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in uw land van herkomst, een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de minister of zijn gemachtigde.”

Eveneens dient te worden vastgesteld dat verzoekster eerder in de procedure reeds duidelijk aangaf dat de problemen die zij en haar familieleden in het verleden kenden ten gevolge van hun politieke activiteiten actueel niet langer een gegronde vrees voor vervolging met zich brengen. Dienaangaande wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Uit uw verklaringen blijkt verder dat u en uw gezin politiek actief waren in Armenië en hierdoor problemen kenden met de autoriteiten. Vooreerst moet vastgesteld worden dat u te kennen geeft (CGVS I p. 5 & 9) dat u buiten uw medische problemen geen andere vrees bij terugkeer naar Armenië te koesteren omdat er een revolutie is geweest (i.e. Pashinyan is eerste minister geworden) en u geen politieke problemen meer vreest. Uit de informatie voorhanden op het CGVS waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, blijkt inderdaad dat na straatprotesten de voormalige president Sargsyan in 2018 is afgetreden en dat Pashinyan, de persoon die u politiek steunt, nu een nieuwe regering heeft gevormd.”

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Met de blote, niet-gestaafde en niet nader uitgewerkte bewering dat zij intussen zou hebben vernomen dat Pashinyan slechts de indruk zou geven de mensen te beschermen, dit in wezen niet zou doen en een politiek spel

zou spelen, kan zij haar voormelde, eerdere en duidelijke gezegden niet ontcrachten. Gezien de persoon die verzoekster en haar familieleden politiek steunden heden aan de macht is en een regering heeft gevormd, kan niet worden aangenomen dat verzoekster en haar familieleden heden nog vervolging zouden dienen te vrezen ten gevolge van hun activiteiten in het verleden.

Bovendien wordt in de bestreden beslissing met redenen aangegeven:

“Voorts moet opgemerkt worden dat er wat betreft het meest ernstigste door u aangehaalde voorval, m.n. de moord van uw man in 2012 door de politie van Charentsavan, enkele zwaarwichtige bedenkingen dienen te worden gemaakt waardoor er geen geloof kan gehecht worden aan de door u beweerde omstandigheden dat uw man kwam te overlijden.

Zo moet worden vastgesteld dat u wat betreft de dood van uw man enkel de overlijdensakte en het autopsy rapport kan voorleggen waaruit blijkt dat hij stierf ten gevolge van een hart infarct (CGVS I p. 4) en aldus niet kan worden afgeleid dat hij kwam te overlijden in de door u beweerde omstandigheden, m.n. door mishandeling van de politie van Charentsavan. Er mag echter verwacht worden dat indien een dergelijk voorval zich daadwerkelijk zou hebben voorgedaan u meer bewijsstukken zou kunnen voorleggen.

Uit uw verklaringen (CGVS I p. 10) blijkt immers dat K.S. (...), de gerechtelijke expert die de autopsy op uw man uitvoerde, familie van uw man was. U stelt dat deze arts onder druk van de politie de ware toedracht van het overlijden van uw man niet in zijn rapport vermeldde. U en uw schoonbroer hadden een gesprek met K. (...) en hij gaf te kennen dat hij uit schrik voor zijn eigen gezin de waarheid niet durfde schrijven. Hij zei dat uw mans dood geen gewoon overlijden was maar dat alle organen waren kapot geslagen en zijn hart dit niet aankon. Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud werd u gevraagd (CGVS I p. 10-11) om deze gerechtelijke expert te contacteren om u een persoonlijke getuigenis te bezorgen, schriftelijk met aangeven van zijn titel en functie, over de ware omstandigheden van de dood van uw man. U reageert hierop eerst naast de kwestie door te stellen dat u nog aan het wachten bent om te zien of de politieke veranderingen in Armenië wel duurzaam zijn en dat men hem verboden had om foto's te nemen van het lichaam van uw man. Na enig aandringen verklaart u dat u uw dochter in Armenië zal contacteren zodat ze K. (...) kan vragen om een persoonlijke getuigenis over de dood van uw man te bezorgen. U uit wel twijfels en stelt dat K. (...) zal vragen waarom u dit vraagt en mogelijks zal zeggen dat hij dit nog niet voor u kan doen maar u geeft ook te kennen dat u uw best zal doen en dat u denkt dat K. (...) dit wel zal kunnen doen. U kreeg hiervoor één maand de tijd.

Gevraagd of u of uw familie iets hebben ondernomen in Armenië na de dood van uw man, of jullie bv. een mensenrechtenorganisatie over het incident met uw man hebben aangesproken, antwoordt u ontkennend (CGVS I p. 12-13) en wijst u naar uw slechte gezondheid maar gaf u ook te kennen dat jullie dit wel zullen doen. U heeft weet van een mensenrechtenorganisatie in Erevan en wil daar wel iets mee doen maar u weet niet of dit zal lukken omdat u nog in België bent. Gevraagd waarom u vanuit België geen contact zou kunnen opnemen met een dergelijke organisatie stelt u dat u niet goed overweg kan met het internet. Toen u erop gewezen werd dat uw dochter dit zou kunnen doen, of uw zoon die volgens u uit Moskou zal terugkeren, ging u akkoord en zei u dat u de dag van het persoonlijk onderhoud hen daartoe zou bellen.

Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud anderhalve maand later verklaart u (CGVS II p. 4-5) dat uw dochter slechts enkele minuten met de gerechtelijke expert K. (...) heeft kunnen spreken, dat hij tegen uw dochter zei dat hij nooit zoiets over de dood van uw man heeft gezegd, dat hij enkel gezegd had dat jullie moesten zwijgen, en dat hij nooit met u heeft gesproken. U geeft verder te kennen dat K. (...) in eerste instantie familie is van Hovik Abrahamyan, de voorzitter van het Armeense parlement die lid is van de toen regerende Hanrapetakan partij waartegen uw man aldus oppositie voerde. Er moet worden opgemerkt dat het bijzonder merkwaardig is dat toen u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud werd gevraagd om K. (...) te contacteren om een getuigenis te bekomen van hem over de dood van uw man, u helemaal niet te kennen gaf dat K. (...) familie is van een hoog geplaatste figuur bij Hanrapetakan waarmee u laat uitschijnen dat diens belangen daar lagen en hij jullie als activisten die de oppositie steunen niet zou willen helpen. Redelijkerwijze kan verwacht worden dat indien u wordt gevraagd om K. (...) te contacteren voor zijn persoonlijke getuigenis over de dood van uw man, en dit omwille van zijn familiale band met een voornaam lid van Hanrapetakan aanleiding zou kunnen zijn dat hij jullie niet zou willen helpen, u hiervan van meet af aan melding zou maken. Bij confrontatie stelt u (CGVS II p. 11) dat u soms zaken vergeet, hetgeen een louter blote bewering is. Uit een lezing van uw administratief dossier blijkt immers dat u wel gedetailleerde verklaringen kan afleggen die rijk zijn aan data, plaatsen en namen. Er dient dan ook besloten te worden dat u probeert aannemelijk te maken dat u geen overtuigingsstukken betreffende de ware toedracht van het overlijden van uw man kan voorleggen.

Voorts blijkt (CGVS II p. 2) dat uw dochter de Armeense mensenrechtenorganisatie Helsinki Civil Assembly heeft gecontacteerd contact waar ze een gesprek had met de voorzitter Arthur Sakuns en A.Z. (...), de jurist van deze ngo. Ze gaf hem een brief die u had geschreven en drie documenten die u

ook bij het CGVS had voorgelegd, m.n. het attest van de huiszoeking die plaatsvond in 2006 en de twee politieconvocaties op uw naam die u in 2013 had ontvangen. Er moet worden vastgesteld dat u in de door u geschreven brief (zie groene map stuk 10) helemaal geen melding maakt van de omstandigheden waarin uw man in 2012 kwam te overlijden noch van zijn politiek activisme hetgeen toen de aanleiding was van zijn aanhouding door de politie. U haalt in uw brief een incident aan dat zich afspeelde in september 2006 toen een buurvrouw waar een diefstal had plaatsvonden uw kleinkind aanviel. De politie voerde hierna in december 2006 een huiszoeking bij jullie uit en weigerde jullie klacht tegen de buurvrouw te aanvaarden. Er moet worden opgemerkt dat het bijzonder merkwaardig is en de geloofwaardigheid van uw beweringen absoluut niet ten goede komt, dat u geen melding maakt in uw brief aan deze ngo van de moord op uw man hetgeen toch van een andere orde is inzake ernst in vergelijking met het incident op uw kleinkind daterend van 2006. Ook doorheen uw verklaringen afgelegd in het kader van uw tweede persoonlijk onderhoud (CGVS II p. 2, 4, 6) verwees u meerdere keren naar het incident met uw kleinkind in 2006 als hetgeen u wil aanklagen bij de bevoegde autoriteiten, hetgeen wederom van een andere graad van ernst is in vergelijking met de moord op uw man.

Ook is het bijzonder merkwaardig dat jullie het autopsierapport n.a.v. de dood van uw man bij deze mensenrechtenorganisatie niet voorlegden. Dit rapport stelt weliswaar dat uw man overleed na een infarct en maakt geen melding dat uw man verwondingen had ten gevolge van slagen. Aangezien u stelt dat de gerechtelijke expert onder druk van de politie de ware toedracht van het overlijden van uw man niet in zijn rapport noteerde, en aldus een vals verslag opstelde, zou een dergelijke mensenrechtenorganisatie zeker geïnteresseerd zijn in dit document. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat de Helsinki Civil Assembly onderzoek voert naar wanpraktijken gepleegd door politiemannen en zelfs lijsten publiceert van agenten die gewelddadig hebben opgetreden t.a.v. burgers. Wederom is het merkwaardig en komt het de geloofwaardigheid van uw beweringen omtrent de dood van uw man niet ten goede, dat u uw dochter naar deze mensenrechtenorganisatie stuurt met documenten m.b.t. voorvallen die toch inzake ernst van een andere orde zijn in vergelijking met de moord van uw man.

Uit uw verklaringen blijkt dat uw dochter bij de Helsinki Civil Assembly over de moord op uw man heeft gesproken. Gevraagd naar diens reactie stelt u aanvankelijk (CGVS II p. 3) dat Sakuns haar zei dat er geen bewijs is dat hij door de politie werd gedood en ze niks kunnen doen. Later verklaart u (CGVS II p. 4) dat Sakuns van plan is om naar het Europees Hof voor de Rechten van de Mens te gaan. Gevraagd hoe deze mensenrechtenorganisatie de moord van uw vader gaan onderzoeken stelt u dat uw dochter dit ging bespreken bij de onderzoekscommissie van het ministerie van Justitie in Erevan waar ze op 06/11/2018 heen was. Kort hierna trekt u deze verklaring weer in twijfel, stelt u niet te weten of ze dit bij die onderzoekscommissie zou aanklaarten, en stelt u dat Sakuns niet de moord van uw man zal aanklagen bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens maar wel de aanval van de buurvrouw op uw kleinkind. Dergelijke volatiele en incoherente verklaringen m.b.t. wat uw dochter bij de autoriteiten zou aanklagen en wat de reactie was van de voorzitter van de mensenrechtenorganisatie toen uw dochter er de moord op uw man aanklaagde, kunnen niet worden aanvaard en ondermijnt verder op zwaarwichtige wijze de geloofwaardigheid van uw beweringen.

Uit uw verklaringen blijkt ook (CGVS I p. 9) dat Harutyunyan, de politiechef van Charentsavan, mee verantwoordelijk was dat uw man nadat Kocharian verkozen was tot president zijn bedrijf kwam te verliezen. U verklaart tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud over Harutyunyan (CGVS II p. 10-11) dat hij ontslagen werd maar u weet niet waarom. U stelt uitdrukkelijk dat hij nooit veroordeeld werd. Uit de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt echter dat deze politiechef in 2010 werd veroordeeld tot acht jaar gevangenisstraf n.a.v. de dood van V.K. (...) op het politiebureau van Charentsavan. Het is bijzonder merkwaardig dat u hiervan geen weet heeft. Temeer daar u op de hoogte bent van het incident m.b.t. V.K. (...) waarover u stelt (CGVS II p. 3) dat hij een vriend van uw zoon was. Aangezien uw man problemen heeft gekend met deze politiechef en hij verantwoordelijk was voor een soortgelijk incident als hetgeen uw man op het politiebureau zou meegemaakt hebben, kan redelijkerwijze dan ook verwacht worden dat u hiervan op de hoogte zou zijn.

Meer nog, uit de bovenvermelde informatie blijkt dat de voorzitter van de Helsinki Civil Assembly een belangrijke rol heeft gespeeld in de zaak m.b.t. het overlijden van V.K. (...) op het politiebureau van Charentsavan. Zo had Sakuns een ontmoeting met de familie van V. (...) en praatte hij met diens broer, vrienden, en nog twee andere personen die toen samen met V. (...) waren meegenomen naar het politiebureau. Met de informatie die hij had verworven klaagde hij aan dat de politie valse verklaringen aflegde over de omstandigheden van de dood van V. (...), trok hij de eerlijkheid van de medisch forensische conclusie in twijfel, en riep hij op dat de politiechef zou moeten ontslagen worden. Uw beweringen over de reactie van Sakuns toen uw dochter hem vertelde over de moord op uw man, m.n. dat ze niks konden doen omdat ze geen bewijzen hebben (zie het autopsierapport waarin staat dat hij stierf door een infarct) noch aanknooppunten (zie het feit dat de politie stelt dat uw man toen niet op het

politiebureau was), zijn ook zeker in de context van de revolutie die in Armenië heeft plaatsgevonden weinig plausibel. Aangezien u stelt (CGVS I p. 11) dat jullie de naam vernamen van de agent die uw man had mishandeld via andere agenten die u omschrijft als “er zijn er nog die een menselijke gedaante hebben”, kan bijvoorbeeld verwacht worden dat men hier zou proberen informatie in te winnen. Ook zou deze ngo jullie kunnen bijstaan bij het indienen van een klacht bij de bevoegde instanties, waardoor bijvoorbeeld zou kunnen beslist worden om het lichaam van uw man te laten opgraven om alsnog de ware toedracht van zijn overlijden te laten vaststellen.

Ook legt u geen begin van bewijs voor wat betreft de contact name van uw dochter met vertegenwoordigers van de mensenrechtenorganisatie Helsinki Civil Assembly noch met de onderzoekscommissie van het ministerie van Justitie in Erevan, hetgeen weinig gebruikelijk is gelet op de aard en het doel van deze instanties.

Op basis van geheel van deze vaststellingen moet worden besloten dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw bewering dat uw man door de politie zou vermoord zijn.”

Verzoekster slaagt er niet in om deze motieven te ontcrachten. Zij komt in wezen immers niet verder dan een loutere herhaling en bevestiging van (een beperkt aantal van) haar eerdere gezegden. Hiermee doet zij op generlei wijze afbreuk aan de veelheid aan voormelde, inzake deze gezegden gedane vaststellingen.

Voor het overige beweert verzoekster weliswaar dat zij over foto's zou beschikken die bewijzen dat haar dochter bij de Helsinki Civil Assembly geweest is doch brengt zij deze foto's niet bij. Verzoekster kan bezwaarlijk volstaan met het opperen van dergelijke ongefundeerde en niet-gestaafde bewering om afbreuk te doen aan de voormelde motieven.

Verzoekster laat de bestreden beslissing daarenboven volledig onverlet waar gemotiveerd wordt:

“Uit uw verklaringen blijkt voorts dat u tijdens de zomer van 2016 deelnam aan de betogingen in Erevan n.a.v. de inname van een politiebureau door de Sasna Tsrer groepering. Na uw derde deelname werd u thuis opgepakt door de politie en mishandeld op het politiebureau. Na een vergelijking van uw opeenvolgende verklaringen dienen er ernstige tegenstrijdigheden te worden vastgesteld waardoor er geen geloof kan gehecht worden aan deze beweringen.

Zo is het bijzonder merkwaardig dat u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud toen u de vraag werd gesteld welke problemen u heeft gekend n.a.v. uw deelname aan de betogingen omtrent Sasna Tsrer, aanvankelijk tot tweemaal toe stelde (CGVS II p. 7-8) dat u toen geen problemen heeft gekend. Pas later maakt hiervan melding hetgeen maakt dat uw verklaringen weinig doorleefd overkomen.

Ook verklaart u aanvankelijk (CGVS I p. 7) dat de politie u om 3 à 4 uur 's nachts thuis kwam oppikken en dat u zelfs de kans niet kreeg om u aan te kleden. Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud stelt u echter (CGVS II p. 8-9) dat u tussen 14 à 15 uur in de namiddag werd meegenomen en dat u toen eten aan het maken was.

Verder bent u bijzonder incoherent over hoelang u op het politiebureau werd vastgehouden, een plaats die u omschrijft als bijzonder smerig en zonder toilet of wasgelegenheid. Zo stelt u aanvankelijk (CGVS I p. 5) dat u er toen 1 dag werd vastgehouden. Later stelt u (CGVS I p. 7) dat u er 2 of 3 dagen werd vastgehouden, dat u het niet meer weet. Redelijkerwijze kan verwacht worden dat u omtrent een dergelijke gebeurtenis, die toch een afwijking vormt van de dagelijkse realiteit, concreet zou kunnen zeggen hoe lang u er verbleef.

Gevraagd naar de reden van uw aanhouding verklaart u aanvankelijk (CGVS II p. 8) dat er tijdens de betogingen politiemannen in burger rondliepen, dat u een dergelijke agent hierover aansprak en hem vroeg of hij soms beschaamd was om zijn uniform te dragen, en dat u denk dat deze persoon dit zal doorgegeven hebben. Bij latere bevraging (CGVS II p. 9) plaats u dit gesprek met deze agent in burger na uw vrijlating uit het politiebureau, hetgeen bezwaarlijk te rijmen valt met uw eerdere beweringen.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekster deze niet aanvecht, onverminderd gelden. Zij maken dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters vermeende problemen in 2016.

Verzoekster beweert daarnaast dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst en omwille van haar verblijf in het buitenland zou dreigen te worden geïnterpelleerd, ondervraagd en mishandeld. Verzoekster brengt echter geen informatie bij waaruit het bestaan van dergelijke praktijken ten overstaan van personen die vanuit het buitenland naar Armenië terugkeren kan worden afgeleid. Evenmin concretiseert zij haar aangevoerde vrees ook maar op enige wijze. Zij toont geheel niet aan dat, waar, wanneer, waarom of in welke omstandigheden zij met dergelijke praktijk zou dreigen te worden geconfronteerd in geval van een terugkeer naar haar land. Bovendien liet verzoekster na deze vrees eerder aan te halen. Nochtans mocht worden verwacht dat zij dit eerder zou hebben gedaan indien zij werkelijk de mening toegedaan was dat zij bij een terugkeer zulk risico liep. Niet enkel liet

verzoekster na dit te doen, doch tevens stelde zij, zoals reeds hoger bleek, dat zij, zo zij geen medische problemen had, met veel plezier zou terugkeren naar haar land.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet aantoonde dat zij een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin zou dienen te koesteren bij een terugkeer naar haar land van herkomst.

De door verzoekster neergelegde documenten, opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekster overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.5. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de reeds hoger aangehaalde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont gelet op deze vaststellingen niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoekster verwijst naar de situatie in het grensgebied tussen Armenië en Azerbeidzjan, kan verder worden opgemerkt dat deze verwijzing niet dienstig is. Verzoekster is namelijk afkomstig uit de stad Charetsavan, gelegen in centraal-Armenië. Uit de informatie die verzoekster bijbrengt kan op generlei wijze worden afgeleid dat de situatie aldaar zou beantwoorden aan de criteria bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Integendeel, blijkt uit deze informatie net het tegenovergestelde. Dat verzoeksters woning dermate in verval zou zijn dat zij genoodzaakt zou zijn om elders te gaan wonen, kan in dit kader niet worden aangenomen. Andermaal beperkt verzoekster zich tot het uiten van een algemene en blote bewering. Zij staft deze bewering, met name dat haar woning zou zijn vernield en leeggehaald, op generlei wijze. Bovendien gaf zij bij het CGVS nog aan dat haar woning, hoewel deze enigszins in verval was, nog geschikt was om in te slapen en te eten (administratief dossier, eerste gehoorverslag CGVS, p.2). Zelfs indien haar woning ongeschikt zou zijn, dan nog kan overigens niet worden aangenomen dat zij gedwongen zou zijn om bij haar dochter in de provincie Tavush te gaan wonen. Ook in haar eigen stad beschikt zij met haar moeder en haar broer namelijk nog over verschillende naaste familieleden (*ibid.*, p.2). Zij kennen aldaar benevens problemen van sociale aard (moeilijke toegang tot medische zorg en weinig werk) bovendien geen problemen (*ibid.*, p.2-3). Daarenboven werd verzoekster ook voor haar komst naar België door haar familie geholpen en ondersteund, zodat aangenomen kan worden dat haar familie dit heden ook kan doen (*ibid.*, p.3).

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig maart tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT